

I Overensstemmelse hermed har Udvalget foreslaaet en ny § 4 istedetfor Udfastets.

Angaaende § 5 har Udvalget foreslaaet, at der sættes „Amtets“ istedetfor „Amtsraadsdistrictets“ i 2den Linie, hvilket er en Folge af vort Forslag til §§ 10, 11, 12, 13 og 14.

Med Hensyn til det sidste Punctum i § 5 formener Udvalgets Fleertal, at det vil være uheldigt, isald der gives Landstutmesteren (Regjeringens Befuldmægtigede) eller den, der møder paa hans Vegne, absolut Bets ved Uddeling af Statens Præmier. Vi frygte for, at han i sin Bedømmelse kan være noget eensidig og ikke altid ved at tagttage, hvilke Dyr der for den vedkommende Egn ere meest tjenlige og som Beboerne der sætte meest Priis paa. Regjeringens Befuldmægtigedes Medvirkning skal mere være en veilevende end en afgjørende.

Udvalgets Fleertal foreslaaer derfor, at det sidste Punctum af Paragraphen udgaaer.

§ 6 giver Landstutmesteren (Regjeringens Befuldmægtigede) Bemyndigelse til at bestemme Tiden for Dyrskuerens Afholdelse. Udvalget erkjender det Dnskelige i, at Regjeringens Befuldmægtigede kunde være tilstede ved samtlige Dyrskuers Afholdelse; men det tør dog ikke udelukkende overlade til ham at bestemme Tiden, idet at der ikke kan sees bort fra det Uheldige i, at flere eller færre Dyrskuer kunde blive berammede til Afholdelse paa en Tid, der var aldeles ubeleilig for Beboerne, navnlig i Kornhøsten, og som vilde bevirke, at en meget ringe Concurrence fandt Sted. Udvalget tillader sig derfor at foreslaae en anden Redaction af Udfastets § 6, saaledes at det overlades de landoconomiske Foræninger og den Befuldmægtigede for Regjeringen i Forening at bestemme Tiden for Dyrskuerens Afholdelse.

Den Bestemmelse i § 8, at Indenrigsministeriet kan udelukke en Landboforening fra Deeltagelse i Statens Præmier i eet eller flere Aar, kan Udvalget kun tiltræde, forsaavidt Udelukkelsen angaaer eet Aar.

Naar en Landboforening unblader at opfylde, hvad i §§ 4 og 7 er foreskrevet, ligger Skylden hos Foreningens Bestyrelse, og det har derfor været under Overveelse i Udvalget, om

ikke Straffen for Forsømmelsen udelukkende burde ramme denne, navnlig ved Erlæggelsen af en Mulkt til et vist Beløb, uden at selve Foreningen kom til at lide for den begaaede Forsømmelse. Vi have imidlertid troet, at Mulktbestemmelsen her formeentlig ikke var paa sin Plads; og da det heller ikke kan benægtes, at jo Landboforeningen indirecte ved Valget af dens Bestyrelse bærer endeel af Skylden, har Udvalget foreslaaet, at „et eller flere Aar“ forandres til „et Aar“.

I §§ 10 og 11 er givet Amtsraadene Bemyndigelse til for Amtsraadsdistrictets Regning at holde Hingste til Fremme af Hesteavlens i Districtet, samt tillige, for at lette Amtsraadsdistricterne den Byrde, som herved paaføres dem, tilstaaet et Bidrag af Statskassen til et Beløb af 10,000 Rd. aarlig til Fordeling mellem Amtsraadene i Forhold til det Bidrag, der ydes fra Districterne selv, dog at Statskassens Bidrag intetsteds kan udgjøre mere end det Tiendobbelte af den Sum, der udredes af Districtet.

Udfastet er saaledes gaaet ud fra den i og for sig aldeles rigtige Tanke, at den Understøttelse, der hidtil gjennem Landstutteriet har været ydet Landets Hesteopdrættere, ikke for Fremtiden aldeles tør unddrages dem; og det har, ved at tilstaae et aarligt Bidrag fra Statskassen, derved villet sætte de Amter eller Amtsraadsdistricter, i hvilke der findes en saadan Interesse for Hesteavlens, at Beboerne selv vilde yde et passende Bidrag til samnes Fremme, i Stand til ved Hingsteholdet at virke til Hesteavlens Forædling.

I hvorvel Udvalget fuldstændigen maa erkjende det Dnskelige og Hensigtsmæssige i, at Staten ved et Bidrag søger at fremhjælpe Hesteavlens, og fortrinsvits i de Egne, hvor der vises en saadan Interesse for denne Sag, at Beboerne selv bidrage til dens Fremme, saa har Udvalget dog ikke troet, med Hensyn til Formen, under hvilken Statens Bidrag foreslaaes ydet, at kunne tiltræde §§ 10 og 11. Det erkjendes nemlig af Udvalget, at der er ikke lidet begrundet i, hvad der fra flere Sider fremkom imod Bestemmelserne i disse Paragrapher ved Sagens første Behandling i Folkethinget. Det